

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/71/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7611010949
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Chlebovič
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2012:7611010949.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jaroslava Chleboviča a sudcov JUDr. Marty Goliášovej a JUDr. Františka Ševčoviča, na verejnom zasadnutí konanom dňa 26. septembra 2012 v Košiciach, v trestnej veci obžalovaného L. E., pre prečin porušovania domovej slobody v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 194 ods.1,2 písm. a), c) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 1T 120/2011 zo dňa 25.4.2012 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného L. E..

odôvodnenie:

Okresný súd Spišská Nová Ves rozsudkom sp. zn. 1T 120/2011 zo dňa 25.4.2012 uznal obžalovaného L. E. za vinného z prečinu porušovania domovej slobody v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 194 ods. 1, 2 písm. a),c) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa XX. I. XXXX v čase okolo 12,15 hod. v obci Ž. č. XXX, okres G., po predchádzajúcej vzájomnej dohode spolu s obžalovaným A. Š., obv. O. Q. a ods. E. P., vnikli cez neuzamknutú vchodovú bránku do dvora rodinného domu I. A., kde pri vchodových dverách domu následne fyzicky napadli C. P. tak, že L. E. ho udrel drevenou palicou do oblasti hlavy nad pravým uchom a následne ušli.

Bol mu za to podľa § 194 ods.2 Tr. zák. s použitím § 42 ods.1 Tr. zák., § 38 ods.4 Tr. zák., § 37 písm. h), m) Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 28 (dvadsaťosem) mesiacov nepodmienečne, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods.2 písm. a) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Zároveň, podľa § 42 ods.2 Tr. zák. okresný súd spolu s uložením súhrnného trestu zrušil výrok o treste, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T 181/2011 zo dňa 26.9.2011 právoplatným dňa 8.10.2011, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 15 (pätnásť) mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie obžalovaný, ktoré prostredníctvom obhajcu aj písomne odôvodnil. V dôvodoch poukázal na to, že nesúhlasí so záverom okresného súdu, že neoprávnene, resp. proti vôli užívateľa vošli na pozemok, resp. do domu. Uviedol, že bránka bola neuzamknutá a svedkyňa A.Á. im nezakázala vstúpiť na pozemok. Taktiež namietal tú skutočnosť, že sa trestného činu mal dopustiť so zbraňou, lebo takúto zbraň nemal so sebou, a taktiež nešiel s úmyslom na poškodeného zaútočiť. Je toho názoru, že dokazovanie vykonané na hlavnom pojednávaní nevedlo k objasneniu okolností prípadu, práve naopak boli tam rozpory vo výpovediach svedkov, preto navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie okresnému súdu, resp., aby sám vo veci rozsudkom rozhodol.

Krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného L. E. nie je dôvodné.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní v rozsahu § 2 ods.10,12 Tr. por. vykonal v potrebnom rozsahu dokazovanie, riadne zistil skutkový stav vecí, a tento v súlade so zákonom aj právne posúdil.

Rozsudok okresný súd odôvodnil v zmysle intenciách § 168 ods.1 Tr. por. a v rozsudku stručne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Odvolací súd zistil, že okresný prokurátor podal obžalobu na L. E., E. P., A. Š. a O. Q.P. pre skutok, ako je uvedený vo výroku napadnutého rozsudku. Vo vzťahu k O. Q. bolo trestné stíhanie podmienčne zastavené, vec obžalovaného A. Š. bola vylúčená na samostatné konanie a u obžalovaného E. P. bol vydaný trestný rozkaz, ktorý sa stal právoplatným.

Obžalovaný L. E. poprel spáchanie skutku, ktorý sa mu kladie za vinu. Potvrdil, že so spoluobžalovaným Q. šiel dobrovoľne za poškodeným P., lebo tento mu mal znásilniť jeho priateľku. Vošli do dvora I. A., nepýtali si žiadne povolenie na vstup. Keď poškodený P. prišiel k dverám domu, obžalovaný Q. ho volal z domu von, a keď to poškodený odmietol, vtedy ho udrel palicou v afekte po hlave. Potvrdil, že palicu, s ktorou udrel poškodeného P. zobral do ruky už vtedy, keď babka šla preňho do domu, pričom sa ešte smiali, že to bolo pre nich ako pripravené.

E. P. na hlavnom pojednávaní v postavení svedka vypovedal, že do dvora I. A. vošli bez povolenia vtedy, keď táto vošla do domu zavolať poškodeného P.. A. Š. v postavení svedka na hlavnom pojednávaní uviedol, že poškodený P. im vravel, aby z dvora odišli. O. Q. v postavení svedka uviedol, že poškodený P. im povedal, či má zavolať políciu, či ho prišli zbiť. I. A. na hlavnom pojednávaní potvrdila, že keď sa jej obžalovaní pýtali, či je C. P. doma, tak stáli ešte pred bráničkou vedúcou do dvora. Nepovolila obžalovaným, aby vošli do dvora. Svedkyňa E. E. sa ku skutku vyjadriť nevedela.

Správne postupoval okresný súd, keď na základe vyššie citovaných dôkazov, t.j. výpovede obžalovaného, svedkov dospel k záveru, že obžalovaný sa dopustil skutku, ktorý sa mu kladie za vinu spoločne s ostatnými spoluobžalovanými. Obžalovaný je jednoznačne usvedčovaný výpoveďou poškodenej I. A. a C. P., ktorí zhodne potvrdili, že do dvora vošli všetci bez povolenia s úmyslom napadnúť poškodeného P., pričom L. E. ho udrel aj drevenou palicou do oblasti hlavy, ktorú našiel opretú pri dome. Neobstojí tvrdenie obžalovaného, že nešiel tam s úmyslom vykonať násilie. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 25.4.2012 počas výsluchu O. Q. jednoznačne uviedol, že tento ho konkrétne preto zavolať so sebou, lebo má povesť bitkára vo M. a boli dohodnutí, že keď poškodený P. vyjde vonku, tak ho napadnú, s týmto úmyslom šli za poškodeným P. do Ž., a taktiež boli spoločne dohodnutí, že v prípade, ak bude vec vyšetrovať polícia, ako budú vypovedať pred vyšetrovateľom, aby sa nezistila pravda.

Ani odvolací súd nemal dôvody pochybovať o pravdivosti výpovede obžalovaného, lebo jeho výpoveď úplne korešponduje aj s konaním ostatných spoluobžalovaných, ktorí tam boli zavolaní O. Q. z toho dôvodu, že sa chcel pomstiť C. P. kvôli jeho priateľke. Taktiež konanie obžalovaných je v úplnej zhode s výpoveďami poškodeného C. P. a I. A..

Odvolací súd v ďalšom poukazuje na dôvody napadnutého rozsudku okresného súdu, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Rovnako odvolací súd nezistil pochybenie okresného súdu ani pri určení druhu a výmery trestu. Trest, ktorý bol obžalovanému uložený okresným súdom zodpovedá základným zásadám ukladania trestov v zmysle § 34 a nasl. Tr. zák. Osoba obžalovaného je v napadnutom rozsudku hodnotená plne, v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania, pričom okresný súd správne dospel k záveru, keď vyhodnotil existenciu dvoch priťažujúcich okolností v zmysle § 37 písm. h), m) Tr. zák. Obžalovaný je v mieste bydliska hodnotený všeobecne, bol 4-krát súdne trestaný, z toho 2-krát sa ne neho hľadá, akoby nebol odsúdený. Trestným rozkazom vydaným Okresným súdom Spišská Nová Ves sp.

zn. 3T 181/2011 zo dňa 26.9.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 8.10.2011 bol obžalovaný uznaný za vinného pre prečin porušovania domovej slobody v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 194 ods.1,2 písm. a),c) Tr. zák. k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Taktiež bol obžalovaný uznaný za vinného rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4T 19/2012 zo dňa 11.4.2012 pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1,2 písm. b) Tr. zák., ktorým mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 9 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5T 19/2011 zo dňa 11.2.2011 bol uznaný vinným pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1 Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov, ktorého výkon mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní jedného roka, t.j. do 27.2.2012. Z uvedeného vyplýva, že žalovaného skutku sa navyše dopustil v skúšobnej dobe vyššie citovaného podmiennečného odsúdenia. Správne postupoval okresný súd, keď na základe uvedeného uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody a tiež, že postupoval v zmysle § 42 ods.2 Tr. zák. a uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody, pričom zároveň zrušil výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T 181/2011 zo dňa 26.9.2011, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov nepodmienečne. Trest odňatia slobody, ktorý okresný súd obžalovanému uložil v trvaní 28 mesiacov splní u obžalovaného účel trestu sledovaný individuálnou i generálnou prevenciou. Správny a zákonný bol aj výrok okresného súdu, ktorým podľa § 48 ods.2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.